

Parlamentul României
Camera Deputaților

Hr. 1/1778/VB
10.10.2012

OPINIE

**asupra pachetului privind protecția datelor cu caracter personal
COM(2012) 9, COM(2012) 10, COM(2012) 11**

Având în vedere Tratatul de la Lisabona, în special art. 5 și 12 TUE și Protocoalele nr. 1 și nr. 2 anexate tratatului,

Având în vedere Constituția României, republicată, în special art. 148,

Având în vedere Hotărârea Camerei Deputaților nr. 11/2011,

Luând în considerare proiectul de opinie exprimată de Comisia juridică, de disciplină și imunități în ședința sa din 19.09.2012,

Luând în considerare proiectul de opinie exprimată de Comisia pentru drepturile omului, culte și problemele minorităților naționale în ședința sa din 25.04.2012,

Luând în considerare proiectul de opinie exprimată de Comisia pentru tehnologia informației și comunicațiilor în ședința sa din 24.05.2012,

Luând în considerare nota de informare a Departamentului pentru drept comunitar și jurisprudență al Camerei Deputaților,

Luând în considerare punctul de vedere al Guvernului României exprimat prin nota Ministerului Afacerilor Europene,

Luând în considerare proiectul final de opinie exprimat de Comisia de afaceri europene în ședința sa din 25.09.2012,

Având în vedere aprobarea Biroului permanent al Camerei Deputaților din data de 01.10.2012,

Camera Deputaților, în conformitate cu prevederile art. 40 din Hotărârea Camerei Deputaților nr. 11/2011 din data de 27.04.2011, adoptă prezenta **opinie**:

În cadrul propunerii de Directivă [COM(2012) 10] Camera Deputaților apreciază că:

- este necesară definirea clară a sferei de aplicare a directivei, precum și a conținutului termenului de "securitate națională" și clarificarea sintagmei de la art. 39 „[...] *mai multe autorități publice sunt responsabile* [...]” pentru evitarea apariției unor confuzii în acest sens;

- numirea membrilor autorității de supraveghere să se efectueze numai de către Parlament pentru a se asigura o reală autonomie instituțională, corelată cu prevederile Convenției Schengen.

În cadrul propunerii de Regulament [COM(2012) 11] Camera Deputaților apreciază că:

- la art. 46 este necesară precizarea referitoare la existența unei autorități de supraveghere la nivel național și a celor regionale, acolo unde este cazul, în acord cu prevederile art. 47, 48 și 49 care fac referire la singular la „autoritatea de supraveghere”. Referitor la numirea conducerii autorității de supraveghere (art. 48 alin. (1)), recomandăm ca aceasta să se efectueze numai de către Parlament – pentru autoritățile la nivel național, iar pentru autoritățile la nivel regional să poată decide statele membre numirea de către Parlament ori de către Guvern, după caz. În acest sens, se menționează hotărârea Curții de Justiție a UE în Cauza 518/07, Comisia Europeană/Republica Federală Germania, în care s-a statuat faptul că autoritățile de supraveghere competente în diferitele landuri au fost supuse tutelei statului, Germania transpunând astfel în mod eronat cerința potrivit căreia aceste autorități își exercită atribuțiile „în condiții de independență deplină”.

- în ceea ce privește autoritatea financiară independentă, ar trebui să se solicite clarificări, în condițiile în care – în prezent în România – controlul financiar asupra autorității se exercită și de către Ministerul Finanțelor Publice subordonat executivului;

- referitor la art. 58 – trimiterea proiectului deciziilor Comitetului European pentru Protecția Datelor și Comisiei înainte de luarea unor măsuri de către autoritatea de supraveghere, apreciem că în acest caz se stabilește subordonarea directă a unei autorități naționale unor organisme europene, care pot efectua un control al actelor administrative naționale, în condițiile în care acestea pot fi supuse numai controlului judecătoresc, în sistemul de drept național, drept pentru care considerăm necesară analizarea situației și în raport cu dispozițiile Constituției României;

- în ceea ce privește actele delegate ale Comisiei, prevăzute la art. 86, ne exprimăm îngrijorarea față de numărul mare al acestora care poate reduce marja de manevră a statelor membre în domeniul protecției datelor personale, cu atât mai mult cu cât nu este stabilit un termen maxim de adoptare a acestora;

- pentru termenul maxim de 1 lună în care autoritatea de supraveghere solicitată trebuie să acționeze (art. 55 alin. (8)), este benefică stabilirea unui termen minim și maxim (de exemplu, 3 luni) în funcție de specificul și complexitatea cazului semnalat;

- este necesară stabilirea, prin regulament, a atribuțiilor ofițerului pentru protecția datelor;

- pentru solicitările de la art. 8 alin. (1) referitoare la consimțământul părinților în cazul copiilor sub 13 ani, acestea ar trebui să facă trimitere la legea națională aplicabilă în materia a statului membru;

- în privința categoriilor de date speciale menționate la art. 9 alin. (1), recomandăm includerea în sfera acestora și a „datelor biometrice”, deoarece prelucrarea acestora nu se poate efectua decât în condiții de securitate și confidențialitate sporite;

- trimiterile la legea națională (art. 56 alin. (3)) trebuie clarificate, în condițiile în care Legea 677/2001 care transpune Directiva 95/46/CE și care stabilește atribuțiile de investigare ale autorității de supraveghere își va înceta aplicabilitatea;
- formularea clară a art. 17 privind dreptul de a fi uitat și libertatea de exprimare, care – în formularea actuală – poate avea implicații serioase pentru libertatea de exprimare, putând să dea posibilitatea utilizării sale ca instrument de cenzură;
- textul art. 18 privind portabilitatea datelor nu specifică și asupra cui anume vor fi impuse costurile asociate transferului de date;
- dreptul la portabilitatea datelor în cazul rețelelor sociale este limitat de o cerință, destul de slab formulată, referitoare la formatul care trebuie folosit pentru datele stocate. Este necesară includerea de prevederi referitoare la interconectare și interoperabilitate;
- art. 31 și art. 32 introduc obligația notificării autorității de supraveghere în cazul încălcării securității datelor cu caracter personal într-un interval de 24 ore. Utilizatorii individuali trebuie să fie informați cu privire la încălcarea securității datelor, dacă există posibilitatea ca această încălcare să afecteze protecția vieții private și a datelor cu caracter personal ale acestora. Cele două articole nu conțin nici o prevedere referitoare la existența unui registru central public cu informații despre astfel de cazuri;
- referitor la art. 42: întrucât reglementările UE trebuie să asigure respectarea deplină a drepturilor civile și politice ale cetățenilor, este necesar ca, în cazul în care un stat terț solicită furnizarea de date cu caracter personal, operatorul sau persoana care realizează procesarea respectivelor date **trebuie să obțină o autorizație prealabilă pentru transferul datelor de la autoritatea de supraveghere locală.**

Prezenta opinie este adresată președintelui Parlamentului European, al Consiliului și, respectiv, al Comisiei Europene.

PREȘEDINTE

Valeriu Ștefan ZGONEA

